

Dosarul nr. 2rac-306/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: M. Murguleț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Muruianu, V. Efros, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fortan Com”, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transliancom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fortan Com” cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transliancom”, casată hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 17 iulie 2017, SRL „Transliancom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Fortan Com” cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 01 februarie 2016, în calitate de prestator a încheiat cu SRL „Fortan Com”, în calitate de beneficiar, contractul de transport internațional a mărfurilor nr. 239. La 04 aprilie 2016, conform contractului-comandă nr. 2117, pârâta a încărcat marfa care urma a fi transportată în două loturi, părțile stabilind mărimea remunerației care urma a fi achitată prestatorului în mărime 129 dolari SUA și respectiv, 64 dolari SUA. Astfel, la 12 aprilie 2016, a înaintat spre semnare SRL „Fortan Com” actul de îndeplinire a serviciilor prestate în baza contractului-comandă nr. 2117 din 28 martie 2016, pentru ambele loturi a încărcăturilor, în sumă totală de 193 dolari SUA. Însă, pârâta a refuzat semnarea actului de îndeplinire a serviciilor.

SRL „Transliancom” a invocat că potrivit contractelor-comandă indicate, SRL „Fortan Com” trebuia să facă plata serviciului prestat în termen de 14 zile după transportarea încărcăturii. În termenul stabilit, adică până la 26 aprilie 2016, pârâta nu a achitat costul serviciului în sumă de 193 dolari SUA. În consecință, prin hotărârea din 27 septembrie 2016, irevocabilă la 09 februarie 2017, s-a încasat din contul SRL „Fortan

Com” suma de 193 dolari SUA cu titlu de datorie și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat.

Reclamanta a susținut că suma datoriei dispusă spre încasare în temeiul hotărârii din 27 septembrie 2016, a fost încasată silit din contul pârâtei la data de 15 mai 2017. În adresa SRL „Fortan Com” a fost expediată pretenție, recepționată la 26 aprilie 2017, prin care a solicitat achitarea dobânzii de întârziere în sumă de 36,26 lei și penalității în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 173,7 lei, în termen de 7 zile din momentul recepționării pretenției. Însă, în termenul stabilit, pârâta nu a achitat dobânda de întârziere și penalitatea.

SRL „Transliancom” a solicitat încasarea din contul SRL „Fortan Com” a sumei de 113,87 dolari SUA cu titlu de penalitate, calculată pentru perioada 17 ianuarie 2017 – 14 mai 2017 și sumei de 38,73 dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 27 aprilie 2016 – 14 mai 2017, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 18 septembrie 2017, reclamanta și-a concretizat pretențiile, solicitând suplimentar încasarea din contul pârâtei a cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea litigiului în care a fost pronunțată hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și anume: 1500 de lei – cheltuieli de asistență juridică, 115 de lei – cheltuieli în vederea obținerii extrasului din Registrul persoanelor juridice cu privire la SRL „Transliancom” și 115 de lei – pentru obținerea extrasului din Registrul persoanelor juridice prin care s-a confirmat sediul SRL „Fortan Com”, 30 de lei – cheltuieli de certificare a copiilor de pe hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea în partea încasării penalității a fost respinsă ca tardivă, iar în partea încasării dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de fond a ajuns la concluzia că acțiunea cu privire la încasarea penalității a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție de 6 luni, întrucât hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a devenit executorie la 28 octombrie 2016, iar acțiunea a fost înaintată la 17 iulie 2017. Totodată, instanța de judecată a constatat că SRL „Transliancom” a solicitat încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de întârziere până la prezentarea spre executare a documentului executoriu, iar hotărârea din 27 septembrie 2016 a fost executată la 15 mai 2017 și respectiv, din moment ce datoria a fost stinsă integral, debitorul nu mai este obligat să plătească dobânda de întârziere.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Transliancom” și casată hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii. S-a încasat din contul SRL „Fortan Com” în beneficiul SRL „Transliancom” penalitatea în mărime de 0,5 % calculată pentru perioada 17 ianuarie 2017 – 09 februarie 2017, în mărime de 22,20 dolari SUA și dobânda de întârziere pentru perioada 27 aprilie 2016 – 09 februarie 2017, în mărime de 29,70 dolari SUA, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data achitării, precum și cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea litigiului în care a fost pronunțată hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, după cum urmează: 1500 de lei – cheltuieli de asistență juridică, 115 de lei – cheltuieli în vederea obținerii extrasului din Registrul persoanelor juridice, prin care s-a confirmat sediul pârâtei și 30

de lei – cheltuieli de certificare a copiilor de pe hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău. În rest, acțiunea a fost respinsă. S-a încasat din contul SRL „Fortan Com” în beneficiul SRL „Transliancom” taxa de stat achitată în instanța de fond – 270 de lei și cea achitată în instanța de apel - 202,50 de lei, în total 472,50 de lei.

Curtea de Apel Chișinău a constatat că instanța de fond eronat a stabilit că hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău a devenit executorie la 28 octombrie 2016, aceasta devenind definitivă la 09 februarie 2017. Astfel, pentru perioada de la pronunțarea hotărârii din 27 septembrie 2016 și până la emiterea încheierii din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de SRL „Fortan Com” a fost restituit, SRL „Transliancom” poate solicita calcularea și achitarea penalității și dobânzii de întârziere, iar după data de 09 februarie 2017, conform art. 24 Cod de executare, ultima poate solicita executorului judecătoresc încasarea dobânzii și penalității. Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia de a compensa parțial cheltuielile de judecată suportate în cadrul examinării acțiunii cu privire la încasarea datoriei.

La data de 11 iunie 2018, SRL „Fortan Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 09 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere ca fiind tardivă, iar acțiunea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului, recurenta a invocat omiterea termenului de prescripție de către SRL „Transliancom” la înaintarea prezentei acțiunii, or, conform art. 1021 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție în raporturile de transport este de un an. Curgerea termenului de prescripție începe în ziua expirării unui termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport, la caz – 01 mai 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău redactată integral, a fost expediată în adresa recurente SRL „Fortan Com” la 03 mai 2018 (f.d. 167), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de SRL „Fortan Com” la 11 iunie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 28 iunie 2018, în adresa intimă SRL „Transliancom” a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Fortan Com”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 13 iulie 2018, SRL „Transliancom” a depus referință, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Fortan Com” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Fortan Com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, dar se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, ultima expunându-se în privința acestora, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate

în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Fortan Com” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fortan Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton